

For det første må behandlingen alt andet lige være mere betryggende. Det kan jo i visse behandlinger, bl.a. efter store operationer eller ved udformning af proteser, være altafgørende for patientens forlighed, at det er den bedste ekspertise, der udfører opgaven. Ligeledes får Sundhedsstyrelsen med en autorisationslov mulighed for at gribe ind over for bandagistens faglighed, og ikke mindst giver det brugeren klageadgang til Patientklagenævnet og ikke kun, som tilfældet er i dag, adgang til privat søgsmål, som i visse sager kan være en stor økonomisk belastning for den enkelte.

Dansk Folkeparti mener, at bandagister bør autoriseres på lige fod med andre sundhedsuddannelser, eksempelvis fysioterapeuter, jordemødre, radiografer, tandteknikere osv., osv. At blive fuldt uddannet bandagist tager 5½ år, så det er ikke bare en uddannelse, man trækker i en automat henne om hjørnet. Derimod er der i dag et stort, gråt marked, fordi det er tilladt at kalde sig bandagist, selv om man kun har en langt kortere uddannelse.

Vi mener i Dansk Folkeparti, at brugerne, patienterne, skal have mulighed for at vælge en bandagist, som har kompetencen i orden, og det samme gælder for så vidt også for amter og kommuner ved henvisning af patienter. Som det er i dag, har ingen en kinamands chance for at gennemskue, hvilke kvaliteters der tilbydes.

Når det så er sagt, har vi i Dansk Folkeparti nogle spørgsmål, som vi ønsker belyst: Hvilke økonomiske konsekvenser har forslaget? Hvilke opgraderinger har forslagsstillerne forestillet sig, at der skal ske af de bandagister, der ikke har en 5½-årig uddannelse i dag? Ligeledes må det vel også et eller andet sted komme ind, at ikke alt skal ind under bandagister, såsom støttestrømper og knæbind, og hvad ved jeg, som man får efter fodboldskader osv.

For Dansk Folkeparti at se skal alt inden for sundhedsvæsenet være af allerhøjeste kvalitet, og med disse begrundelser vil vi se frem til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg var ikke helt klar over, om det var et spørgsmål til mig, men der blev stillet et spørgsmål, og jeg kan i hvert fald svare på det.

Jeg mener ikke, at forslaget har nogen samfundsøkonomiske konsekvenser. Det er jo sådan i dag, at den enkelte selv betaler for at opnå en autorisation, en beskyttelse af sit fagområde.

Det er klart, at der vil være nogen administration i Sundhedsstyrelsen, men den vil helt klart ligge på de samme ordninger, hvor der i dag er autorisation, så der er ikke noget, der vil koste samfundet de store penge.

Med hensyn til om det er meningen med forslaget, at man kun skal kunne købe støttestrømper og deslige hos autoriserede bandagister: Jeg har hørt mange skægge eksempler på, hvad man ikke kunne købe, og at der kommer monopol, men det er slet ikke det, der er formålet med forslaget. Formålet er at give en beskyttelse af faget, så patienterne – som jeg jo hørte under det sidste forslag, at Dansk Folkeparti er meget optaget af – kan være sikrede og kan vide, hvem der er de gode, og hvem der er de dårlige.

Formålet med forslaget er en ganske almindelig autorisationsordning, så borgerne kan se, hvem der har en beskyttet titel, og hvem der ikke har. Men fremover vil man kunne købe støttestrømper i både Matas og på apoteket, og man kan gå til alle dem, der kalder sig bandagister, hvis man har lyst.

Kl. 16.10

Else Theill Sørensen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte dette beslutningsforslag om en autorisationsordning for danske bandagister.

Der er i Danmark meget få, under 100, bandagister, og der uddannes ca. fem nye om året. Det er altså en meget lille og afgrænset gruppe, som er velreguleret gennem deres uddannelse, og dertil kommer, at der – mig bekendt i hvert fald, og det er vistnok også bekræftet her – ikke er sager om skader som følge af bandagisters erhvervsudøvelse. Jeg finder heller ikke andre tungtvejende grunde til en autorisation, og derfor mener vi ikke i Det Konservative Folkeparti, at det er påkrævet at lave en sådan autorisationsordning.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne spørge fru Else Theill Sørensen, om fru Else Theill Sørensen kan give mig nogle argumenter; hvad begrundelsen var for Det Konservative Folkeparti for at stemme for autorisationsordninger for diætister og radiografer, og hvad vi nu har givet autorisation inden for det sidste år.

Hvad er forskellen mellem de autorisationer, man har stemt for, og så denne her? Der er også nogle af de andre grupper, der er forholdsvis